

Előfizetési árak:
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetések mérsékelt árak szerint.
 A lap megjelenik minden oml-
 törtétkön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendőek.
 Keziratok vissza nem adtnak.
 Kládképvonal: István-utca 9.
 hova a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési pénzek küldendőek
 Kládképvonalos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVŰ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Minden szónál többet ér a tett!

Ujpest, március hó 7-én.

Szegény hazai kisipar!

Ha rád gondolkodok, önkéntelenül is eszembe jutnak koszorús költőknek, Arany Jánosnak ama szavai: „Mint a pásztor tüze késő éjszakákon... El fogsz tűnni te is, csupán emléked marad meg!... akár csak a régi, jó magyar képű számadó jubásznak, csilingelő nyájának s édes-bús tilinkójának.

Hej pedig nagyon régóta halljuk már kisiparosaink panaszát; nagyon régóta látjuk, miként pusztulnak el egyenkint a végső küzdelemben, melyet a gyári versennyel szemben kénytelenek napról-napra, évről-évre folytatni.

És ha még legalább hazai gyárak volnának ezek a veszedelmes ellenfelek, de hát nem azok, hanem többnyire bécsi és németek s így a kisipar romjai fölött még az a tudat sem vigasztal, hogy habár koldusbotra jutottak az egyesek, boldogult az állam, gyarapodott a nemzet!

Szegény kisiparosok!

Nem is az az igazi kisipar szülte őket, amely a czéh világban aranykorát élte!

Nem, a verseny szülte őket. Nevelte pedig folytonos, szünetnélküli küzdelemre és mégis — perczről-perczre elkeseredettebbek!

De hát hogy is ne volnának azok?

Valamikor — csak például hozom fel — az épületlakatosok vigan éltek, maguk készítették a vasalást. Élt belőle egy városkában 4—5 mester s 50—100 legény. Ma, elkészíti valamely bécsi vagy német gyár, bizományba veszi valamely vaskereskedő, megveszi az asztalos s

potom áron felszegezi. Ő sem nyer rajta, a vaskereskedő sem, csak a szegény lakatos lett szegényebb.

És ez így van az egész vonalon, minden iparágban. Itt-ott vállalhat egyik-másik egy kis munkát, de ha vállal is, az egész világ agyon konkurrálja s a végeredmény az, hogy ráfizet.

Egy darabig csak kinlódik, végre azonban a kényszer eladatja vele a megmaradt kis szerszámot, és megy fel valamely nagyobb városba gyári munkásnak.

Éa uram, Istenem, ki tudja, tán jobb dolga támad?

Nem kell törődnie az adóval s a megrendelőkkel.

Nem kell törni a fejét azon, hogy miből fizeti a segédet szombaton s miből v sz anyagot? Csak megy a gyárba, csak fur, farag, gyalul és szombaton viszi haza a keresményét 20—30 koronát a családjának!

Mindéz, ha valóban így lenne, nagyon szép volna.

Csak hogy nem így van a dolog!

Azoknak a kisiparosoknak, a kik lemondanak az önállóságukról, akik sutba dobják a mester-czimet, legnagyobb része a munka nélküliek, a proletárok számát szaporítja a városokban; azok pedig, akiknek sikerült munkásként bejutni valamely gyárba, többnyire csak pusztá erőt képeznek, és semmivel sem különbek a góznél, a villanynál s csak addig viselhetik a munkás nevet, amíg hasznukat vehetik, azután elbocsájtják, ... azzal, hogy miből élnek meg, nem törődik persze senki!

Ez az oka annak, hogy kisiparosaink le nagyobb része, a legnyomorultabb sorsban is ragaszkodik önállóságához s

nyitott szemekkel megy neki a pusztulásnak! No de ne zúgolódjék senki se! Nem tart ez már sokáig!

Egy jobb, egészségesebb kornak a hajnala pirosra festi már az eget! Fakad már a remény rügy!

Minden nap azt halljuk, minden magyar hírlapban azt olvassuk hogy: „Pártoljuk a magyar kisipart!”

Szinte szálló igévé vált ez a felhívás.

A magyar társadalom számottevő egyesületei s vezető férfiai, folyton azt hangoztatják, hogy a kisipar fejlesztésével s pártolásával kell hazánk még mindig gyöngye lábbon álló iparát felvirágoztatni.

Maga a kormány is azt kiáltja a kisiparosok felé, hogy a gyári s külföldi versenyvel szemben tömörüljenek, építsenek hazai műhelyeket, alkalmazzanak gépeket, gőzerőt s használják közösen.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter csak nem rég, az év elején azt írta a hazai ipartestületeknek, hogy: „szövetkeznie kell a kisiparosoknak és ő készségesen támogatja erkölcsileg és anyagilag a törekvéseiket.

Legujabban pedig f. é. február hó 2-án, Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter, azon ujpesti kisiparosokból álló küldöttségnek, a mely Csepreghy Pál ipartestületi biztos vezetése alatt tisztelgett nála, s a mely arra kérte őt, hogy az Ujpesten létesítendő 4 rendbeli állami elemi iskolai épületek felépítése alkalmával az ujpesti kisiparosoknak is juttasson munkát, azt válaszolta, hogy: „neki is elve a helyi ipari erőket igénybe venni“ s hogy „a kisiparosok törekvéseit ő is támogatni fogja!“

A vassari nővérek.

A Jackson nővérek mind a ketten Vassarban tanultak s ott is akarták megkezesni a kenyerüket. Miután a nagybátyjuknál vagy egy félesztendeig tanulmányozták az „ujság üzletet“, a Newyorkkal szomszédos városkában ők maguk is alapítottak egy hetilapot. Mivel a városkában már volt egy hetilap, vállalkozásuk nagyon is merész volt. Mindazáltal meglehetősen sikert értek el s nem nagyon kellett már aggódníok a jövő miatt.

Thompson urral, a másik lap szerkesztőjével és kiadójával, igen jó viszonyban voltak, noha a lapjaik vezérezikkeiben elkeseredett harcot vívtak egymás ellen. Az egyik lap ugyanis demokrata, a másik pedig köztársasági párti volt. Ha Thompson ur találkozott valamelyik leánnyal, rögtön meghívta fagyfaltra. A meghívást el is fogadták, mert először is nincs példa a történelemben arra, hogy egy amerikai leány egy ice creamet visszautasított volna, másodsor pedig azért, — de minek még több okot is felhozni?

Egyszer a bank pénztárosa eltűnt a városból. Az egész város közönsége rendkívüli nagy zavarban volt, mert a pénztárból óriási összeg hiányzott. Mindkét hetilap igen gyakran adott „külön kiadást“, hogy olvassák, a kik mind a bankban tartották megtakarított pénzüket, folyton értesithessék arról, hogy a pénztár-vizsgálatnál micsoda újabb hiá-

nyoknak jöttek a nyomára. Mert arra még sohasem volt eset, hogy pontos vizsgálat után a hiányt kisebbnek találták volna, mint amekkorának mindjárt az első nap gondolták.

Nyolcz nap mulva az idősebb leány, Ethel izgatottan rohant be a szerkesztőségbe.

— Mabel, szólj a nővérehez, azonnal külön kiadást kell csinálnunk, mert megvan!

— Mi van meg? kérdezte Mabel egész ártatlanul.

— Mi? Hát még kérdezed? Eh, te soha nem tanulsz meg az ujságírásból semmit! Valentine van meg, a bank pénztárosa! Ha nem tudod, hogy kiről van szó, akkor nézd meg a tegnapi lapunkat s abból megtudhatod, hogy ez az ember 150,000 dollárt sikasztott. És senki más nem tudja, hogy már elfogták, csak mi. A rendőrfőnök éppen most ment New-Yorkba, ahol a sikkasztót nyakon esipték. Telefonon jelentették neki a hírt, a melyet, mondom, most még senki sem tud, csak én.

Mabel azonnal lerohant a nyomdába, hogy a külön kiadás dolgában intézkedjék, míg a nővére, Ethel még a kalapját se tette le, hanem azonnal az íróasztalhoz ült, hogy a ezeket megírja.

Pár percz mulva azonban Mabel megint visszajött a szerkesztőségbe. Nagyon levertnek látszott.

TARCZA.

Szerelem országa.

Szép a szerelem országa,
 Vigyázva kell lépni benne,
 Csupa szívvel van kirakva,
 Legjobb vón', ha szárnyunk lenne.

Hegyes-völgyes, girbe-görbe,
 Telistele meredélyvel,
 Egbenyuló reményhegyek
 S mély siralomvölgyek széjjel.

Boldogság tengerében
 Vidám párok gondoláznak,
 S bús nótája hangzik egy-egy
 Boldogtalan furulyásnak.

A folyói könyvből lesznek,
 Viharai sóhajtsákból,
 Fénye, lángja, gazdagsága
 Egyetlen egy pillantásból.

Szép a szerelem országa,
 Eje ép úgy, mint a napja,
 Nem ismer bűt, de gyönyört se,
 A ki nem járt egyszer arra.

U. B.

Nem kételkedünk, a miniszter urak szavában, hisszük, hogy ígéretüket még akkor is, ha az nem kötelező, befogják váltani; hisszük *ez esetben* annál is inkább, mert tényleg igaz az, a mit az újpesti kisiparosok küldöttségének a vezetője, a miniszter előtt kifejtett, hogy az újpesti szövetség kisiparosok sorában vannak diplomás építészek, diplomás kőművesek és ácsok, hogy az asztalosok, a lakatosok, a mázoló stb. mind tapasztalt jó mesteremberek, kik legmesszebb menő biztosítékot nyújthatnak s az ovadékat is letudják tenni és így a nagy vállalkozásra semmi szükség sincsen; hisszük továbbá azért, mert megvagyunk győződve, hogy kerületünk országgyűlési képviselője *Wolfner Tivadar*, a ki az újpesti kisiparosok érdekében, már az iskolai épületekre vonatkozó árlejtési hirdetmény közzététele előtt is felszólalt a közoktatásügyi miniszteriumban, ezután sem fogja az újpesti kisiparosoktól megtagadni hathatós támogatását s mindent elfog követni, arra nézve, hogy az újpesti állami elemi iskolák építése körüli munkálatokat ez egyszer nem a dédelgetett nagy vállalkozók, hanem a szövetség kisiparosok fogják elnyerni: hisszük végre, azért, „mert *Wlassics Gyula* közoktatásügyi minisztert olyan államférfiúnak tartjuk, a ki nemcsak tudja, hanem érzi is, hogy *„Minden szónál többet ér a tett!”*“

Újpesti kisiparosok Wlassics közoktatásügyi miniszternél. Az újpesti „ipartestületi szövetség” szintén benyújtotta ajánlatát az Újpesten létesítendő négy áll. elemi iskolai épületek felépítése alkalmával teljesítendő munkák elkészítése illetőleg szállítása tárgyában. Miután a közoktatásügyi miniszter, az árlejtésben fenntartotta magának azt a jogot, hogy az ajánlattevő vállalkozók közül, a jutányosság szemellett tartása mellett, maga választja ki azt, akit a munka kivitelével és végrehajtásával megbiz: az újpesti „ipartestületi szövetségnek” tagjai, nevezetesen: Csillag Károly, Baráth Lajos, Schneider József, Sarkady József, Bajusz Sándor, Szalay István, Grünbaum Ede, Hinterreiter Antal, Hadl Miklós, Piszter Vince, Bogyánszky Gábor, Bogyánszky Ferencz, Szkupenyi József és Reesegi küldöttségileg

tisztelegtek *Csepreghy Pál* vezetése alatt f. é. márczius hó 2-án *Wlassics Gyula* közoktatásügyi miniszternél s támogatását kérték arra nézve, hogy az Újpesten létesítendő állami elemi iskolai épületek felépítése alkalmával az újpesti kisiparosoknak is juttasson munkát.

A küldöttség vezetője *Csepreghy Pál* előadta, hogy az ajánlattevő ipartestületi szövetség kisiparos tagjainak sorában vannak diplomás építészek, diplomás kőművesek és ácsok; hogy az asztalosok, lakatosok, mázoló stb. mind tapasztalt jó mesteremberek, a kik nemcsak legmesszebb menő biztosítékot nyújthatnak, hanem az ovadékat is letudják tenni s így a nagy vállalkozóra semmi szükségük sincsen.

Az építést vezető ügyosztályok azonban annyira össze vannak forrva a nagy vállalkozókkal, hogy szinte lehetetlen a szövetség kisiparosoknak ilyen nagyobb szabású vállalatot elnyerni; noha magától értődik, hogy a törekvő magyar iparosok inkább megérdemlik a bizalmat.

Wlassics közoktatásügyi miniszter rokonszenvesen fogadta a küldöttséget s a kisiparosok ügyét s kijelentette, hogy neki is elve a helyi ipari erőket igénybe venni s habár kötelező ígéretet nem tesz, annyit kijelent, hogy a kisiparosok törekvéseit is támogatni fogja.

A küldöttség reményteljesen távozott a minisztertől, s mi hisszük, amint azt mai vezércikkünkben kifejtettük, hogy reményeik teljesedésbe is fognak menni. A miniszter bizalma ez esetben nagy jótétemény volna s nagy jelentőséggel bírna, a mi kisiparosainkra nézve.

H I R E K.

— **Gyermekek Otthona.** Gróf Károlyi Sándor, amint lapunkat értesítik, egy olyan nagyszabású gyermek-otthont szándékozik Újpesten létesíteni, a melybe a munkás szülők — tekintet nélkül a valláskülömbőségre — minden reggel beadnák a gyermekeiket s azok ott 20 apácának a felügyelete alatt tanulva és szórakozva, kelően ellátva töltenék el az egész napot. Az intézet létesítése körülbelül 500,000 koronába kerülne s ércznel maradandóbb emléket képezne.

— **Pápai kitüntetés.** *Chobot Ferencz* Rákospalota érdemes lelkésze *pápai tisztb. kamarássá* nevezetett ki.

— **Népszámlálás.** A gödöllői népszámlálási eredménye a következő: Aszód 3245. Bagh 2131. Boldog 2025. Czinkota 3115. Csömör 5237. Dány 2527. Domony 1239.

— Nincs papirusunk, mind elfogyott. Már most mit csináljunk?

— Ejnye azt a . . . Ezt a mondatot azonban Ethel kisasszony nem fejezte be, először azért, mert ő bölgy, másodsor pedig azért, mert Vassarban járt iskolába.

— És ha Newyorkból rendelünk is papírt, nem lesz itt, csak estére, — szólt Mabel kétségbeesve.

Es majdnem sirt elkeseredésében, — de csak majdnem, mert egy hölgy, aki Vassarban tanult, sohasem sir, még ha egészen leverik is a sors csapásai.

— Különben eszembe jutott valami, — szólt a nővéréhez. Csak ird meg a cikket és szeded ki, majd szerzek én papírt.

Mabel fölkapta a keztyűjét és a kalapját és elment.

Néhány perez mulva egészen nyugodtan, mintha semmi sem történt volna, bekopogtatott a másik lap szerkesztőségbe.

— Thompson ur, — szólt a szerkesztőségbe, a papirusunk kissé fogyatékán van. Nem segíthetne ki bennünket?

Ez a kívánság éppen nem volt szokatlan, mert ilyen apró szívességeket gyakran tettek egymásnak.

Thompson ur tehát a legnagyobb előzenyességgel teljesítette a kérését.

— Smith, — szólt a nyomda főnökének, — küldjön Jackson kisasszonynak annyi papírt, amennyi csak neki tetszik.

Egy óra mulva Thompson ur ebédeltiment.

— Külön kiadás! Külön kiadás! kiáltott egy fiézkó az utcán s Thompsonnak is a kezébe nyomott egy újságot.

Thompson azonnal rohant vissza a szerkesztőségbe

— Smith, nekünk is kell csinálnunk azonnal egy külön kiadást. A Jackson leányoknak szenzációs híruk van, amelyet nekünk is azonnal közölnünk kell.

— Külön kiadást kell csinálnunk! — szólt Smith bámulva. Ez teljes lehetetlenség, mert nincs egy iv papírunk se. Jackson kisasszony elvitte a papírunkat mind, amennyi csak volt . . .

A derék nyomdász be se fejezte a mondatiivalóját, mikor főnöke már elkaczagta magát, de úgy, hogy a könyvek csak úgy potyogtak a szőke bajuszára.

Amerikai fölfogás szerint már most Thompson urnak az egyik lányt nőül kell vennie. De ez az igaz történet még nem ért véget s a jövőt megjósolni nem lehet.

Egyelőre gyakran meghívja a hölgyeket ice-creamre s így még mindig remélhető, hogy mégis csak egymáséi lesznek. Hír szerint Thompson még nem bírta megtudni azt, hogy a hölgyek közül melyik volt az, aki a papírral rászédte.

— Csakis azt veszem nőül — szólt egyszer — és senki mást. Mert rendkívül kár volna, ha egy ilyen okos leány az újságírást valaha abbahagyná.

Walter Jaeger.

Gödöllő 5871. Galga-Hévíz 1901. Hévíz-Györk 1895. Iklad 933. Isaszeg 3202. Kartal 1715. Kerepes 1171. Kis-Tarcsa 809. Mogyoród 1772. Nagy-Tarcsa 896. Pécel 3848. Pákos-Csaba 3012. Rákos-Csaba 3012. Rákos Keresztur 6130. Szada 1297. Tura 4753. Valko 2180. Vácz-Szt.-László 1573. Versegh 2296. Zsámbok 2214. Összesen 66987. lakossága **68548 lélek** s így ez valószínűleg Magyarország egyik legnagyobb szolgabírói járása.

— **A községi levesosztó konyhák kimutatása.** F. évi február hó 24-től márczius hó 2-ig a község levesosztó konyháiban 13760 adag leves és kenyér osztatott ki és így a múlt évi december hó 30-tól kiosztott leves és kenyér adagok száma: 107.168.

— **Az Újpesti zeneművelő-egyesület (Conservatorium), tíz éves fennállásának megünneplésére és Gróf Zichy Géza az egyesület védnökévé leendő megválasztására** f. évi márczius hó 23-án *pontban este 7 órakor* az „Újpesti Közművelődési Kör” helyiségeiben diszközgyűlést és ezzel kapcsolatosan hangversenyt rendez, melynek következő a programja. 1. Vonósnégyes. 2. Magánének. 3. Diszközgyűlés. a) a közgyűlés megnyitása; b) ünnepi beszéd; c) a választmány indítványa Gróf Zichy Géza ur Ó nagyméltóságának az egyesület védnökévé való megválasztása iránt és határozathozatal; d) a védnök üdvözlése; e) a védnök nyilatkozata; f) a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítőinek kijelölése, a közgyűlés bezárása. 4. Zongoraelőadás. 5. Magánének. 6. Zongora trió. A részletesebb program, a közreműködők megnevezésével, az ünnepségen fog kiosztani. Az egyes számok között az ajtók zárva tartanak. A hangversenyt táncmulatság követi. Ez alkalomból a rendező-bizottság a következő kérelmet intézi a tagokhoz és a meghívott vendégekhez: A t. ez. tagok és meghívott vendégek kéretnek *estélyi öltözékben*, lehetőleg már 6 — 7 óra között megjelenni, hogy az ünnepségen résztvevők Gróf Zichy Géza ur Ó nagyméltóságát megjelenésekor a teremben már előre elfoglalt helyeikről lehetőleg teljes számban üdvözölhessék. Az ünnepségen résztvenni szándékozó *felnőtt családtagok neveit* márczius hó 15-ig a *conservatorium igazgatójánál* (az egyesületi helyiségben d. u. 4—6 óra között) *személyesen vagy írásban bejelenteni*, hogy a meghívók a családtagoknak idejekorán megküldhetők legyenek, mert az ünnepségen való részvétel csakis a minden egyes személy részére külön kiállított meghívó átadása mellett történhetik. A tagok kéretnek, hogy az ülőhelyeket, amennyiben szükséges, hölgyeknek átengedni szíveskedjenek.

— **Márczius 15-két:** a nép és sajtósabadság napjának ötvenharmadik évfordulóját az újpesti körök és egyletek is fényesen megünneplik. Ezek közül az „Újpesti kereskedő és iparosifjak önművelődési köre” f. hó 16-án este 8 órakor, Mady Lajos díszelnök elnöke mellett diszülést tart a Colosseumban. A márczius 15-kének emlékére rendezett diszülésnek következő a napi rendje: 1. Szózat, Egressy Benitől. Előadja: a kördalkara. 2. Ünnepi megnyitó. Tartja: Mady Lajos ur. 3. Emlék-beszéd. Előadja: Endre János ur. 4. Talpra magyar, Petőfi Sándortól. Szavalja: Hecht Aladár ur. 5. Talpra magyar, Boldis Ignáztól. Előadja: a dalkar. 6. „Magyar nép”, Petőfitől. Szavalja: Kohn Sámuel ur. 7. Hazánk, Wimmer E.-től. Előadja: a dalkar. 8. „Márczius 15”. Szavalja: Kolowráth János ur. 9. Elnöki zárszó. Tartja: Mady Lajos ur. 10. Hymnus. Erkel Ferencztől. Előadja: a dalkar. A diszülésen vendégeket is szíveset lát az elnökség. — *Az újpesti függelenségi kör* f. évi márczius hó 15-én este 8 órakor, a Pótz-féle vendéglőben ünnepli meg márczius tizenötödikét. *Az Újpesti Kossuth Lajos betegsegélyző és temetkezési négyzet* a szabadság napjának évfordulóját f. év márczius hó 14-én este 8 órakor a saját helyiségében, István-ut 4. szám alatt ünnepli meg. Ez alkalommal az öreg 48-as honvédek vacsorával vendégléttnek meg.

— **Házasság.** *Fischmann József* és *Fischmann Erna* kisasszony f. é. márczius hó 10-én d. e. 11 órakor lépnek az újpesti polgári anyakönyvvezetői hivatalban házassági frigyre. Eházassági trigy ugyanesak f. é. márczius hó 10-én d. e. 12 órakor az újpesti izraelita templomban fog megáldatni. — *Elsner Rudolf* f. é. márczius hó 10-én d. u. 3 órakor

tartja egybekelését az újpesti izraelita templomban *Agamal Paulával*, özv. Agamal Károlyné leányával.

— **Közgyűlés.** Az „Ujpesti Közművelődési kör” f. é. márczius hó 16-án, este 8 órakori a kör dísztermében tartja ez évi rendes közgyűlését, melynek tárgysorozata a következő: 1. A titkár évi jelentésének felolvasása. 2. A zárszámadás megvizsgálása és a felmentvény megadása tárgyában határozathozatal. 3. Költségelőirányzat megállapítása az 1901. évre. 4. Esetleges indítványok és felelőzések. 5. A választmány javaslata az alapszabályok módosítása iránt. 6. Az alapszabályok értelmében 16 választmányi tag, 6 póttag és 3 számvizsgáló választása.

— **Az újpesti Polgári Kaszinó** f. é. márczius hó 10-én d. u. 3 órakor tartja ez évi rendes közgyűlését.

— **Az „Ujpesti Polgári Kaszinó” jelmezeztélye** f. hó 2-án egyike volt az idei báliszezon legszebb multságainak. A fényesen világitott táncsteremben kaleidoszkopszerűen váltakoztak a színes, jelmezes csoportok. Alig volt még az idén olyan jelmezeztély, melyen annyi elegáns toilletet lehetett volna látni. Költőnek kellene lenni annak, aki egy-egy szép jelmezt híven le akarna írni. A káprázatos, színes csoportból itt egy magyar menyecske, ott egy spanyol tánczosnő, majd ismét egy szende vízi lilium, egy fess tiroli leányka, majd meg egy tüzes szemű cigánylány tűnt ki. A fekete frakku urak csoportját a szemnek jól esően tarkítja itt egy pipaes, ott egy olasz leány, amott egy takarékos lengyel leányka. Látjuk, hogy a szende nefelejtés mily naiv kíváncsisággal nézi a méltóságteljes török attassé kocsikerek-nagyságu káprázatos rendjét, és hogy a „nyári éj” miként tánczol a derék tarka kaftános török basával. A szindus csoportban szinte pihenőül szolgál a szemnek egy-egy cukrászlegény hófehér alakja. De ki győzné leírni azt a tarkaságot! Talán a festő paletáján színes annyi mint, amennyi ott volt. És különös, amint Balog Jóska hegedűje megszólalt, magyarra vált lengyel, olasz, török, spanyol, és járta tüzzel a palotást kivilágos-kivirradtig. De hogyan ne lett volna egetostromló jó kedv, mikor a jelen voltak közt ilyen nevek fordultak elő.

Asszonyok: Adamis Lajosné, Baráth Lajosné, Földes Károlyné (kalotaszegi menyecske), Geduly Lajosné, Greisinger Istvánné, Guthkopf Györgyné, Gyulai Istvánné, Hendel Gusztávné, Kántor Nándorné, Kumsay Ferenczné, Lechner Lajosné, Mády Lajosné, Mazgon Józsefné (magyar menyecske), Németh Gyuláné, Vikár Istvánné (magyar nő), Vizi Antalné, Weigele Sándorné.

Leányok: Adamis Mariska (nefelejtés), Arensdorf Frida, Arensdorf Ilka, Arensdorf Mici, Baráth Mariska (nefelejtés bábé), Ditrói Margit (pipaes), Hendel Mariska (elszászi), Henselmann Juliska (pierette), Kumsay Ilona (vízi rózsza), Kántor Elvira és Luiza, Landár Clementina (cigány leány), Mády Vilma (vízi lilium), Miskolezy Amália (nyári éj), és Esztike, Pohl Emma (spanyol tánczosnő), Schenk Margit, Stadler Irén és Vilma (ámor), Stark Sarolta, Szatmáry Margit (ibolya), Vikár Nelly (török leány), Vizi Irma (tiroli leány) és Margit (olasz leány) stb. stb.

— **Az izraelita hitközség paszitája**, melyet a legifjabb Venetianer újszülött körülmetélése alkalmából f. é. márczius hó 3-án a „Közművelődési Kör”-ben rendezett: fényesen s a hitközséghez méltó ünnepélyességgel és komolysággal ment végbe. A lakomán a hitközség tagjai közül mint egy 400-an jelentek meg, — köztük Ujpest legtekintélyesebb polgárai, — kiket Weisz Mór, a hitközség elnöke üdvözölt, s a kikhez dr. Adler ó-budai főrabbi és Weiszburg budapesti rabbi tartottak tartalomdus beszédeket. A lakoma, mely d. e. 9 órakor kezdődött, csak délfel ért véget.

— **Az újpesti gyermekbarát-egyesület** hangversenye, melyet f. é. márczius hó 9-én rendez, a Colosseumban, a legélvezetesebb s a legsikerültebb bójti multságok közé fog tartozni. A közreműködők közül különösen Z. Bárdy Gaby grófné, Erkel Sarolta s Maleczky Bianca képezik a vonzó erőt, habár Deckner Johanna urhölgy, Kun László, Laub István s Son M. Henrik művészi előadásai is megérdemlik, hogy a közönség zsunfolásig megtöltse a Colosseumot. A hangverseny kezdete este 8 órakor. Hang-

verseny után táncz következik — s tart reggelig.

— **Az újpesti kereskedők és szatócsok árutermelési szövetkezete** nem tarthatta meg f. é. márczius hó 3-ára hirdetett közgyűlését, miután a tagok nem jelentek meg határozatképes számban. Ennek következtében a közgyűlés f. é. márczius hó 17-én d. u. 3 órakor fog megtartatni még pedig az alapszabályok értelmében a megjelent tagok számára való tekintet nélkül.

— **Az újpesti ipartestület** f. é. márczius hó 10-én d. u. 2 órakor tartja ez évi rendes közgyűlését.

— **Az „Első magyar csavargár r. t. munkásai”** által f. hó 2-án rendezett bál nagyon jól sikerült. Annyi sok szép asszonyt és leányt, ügyes és fáradhatatlan tánczost már rég nem láttunk a Colosseum falai között. Megjelentek a bálon a gyár összes tisztviselői Haselbeek Ede Alfréd és Lágvai Károly igazgatókkal az élükön, kik fesztelen jó kedvvel mulattak munkásaikkal együtt egészen kivilágos-virradtig. A tánczszünetek alatt az „Ujpesti Dalkör” szórakoztatta a szépszámu közönséget, minden egyes ének-számával viharos tapsokat aratva. A zenét a honvéd-ezred zenekara szolgáltatta és derék honvédek ugyancsak derekasán húzták, illetve fújták a szebbnél-szebb talp alá valókat. A jelenlevő hölgyek összes névsorát megszerezni teljes lehetetlen volt, s így csak a következők neveit sikerült megtudnunk:

Asszonyok: Beeher Ferenczné, Simon Pálné, Tahberg Jánosné, Handl Viktorné, Fráz Ferenczné, Macheiner Alajosné, Krein Károlyné, Balázs Kornélné, Jakabay Gergelyné, Stern Lajosné, Spitzer Lajosné, özv. Schiller Józsefné, Emmerlieng Rezsóné, Steiner Rezsóné, Mészáros Józsefné, Birsek Józsefné, Szisár Andrásné, Karezag Imréné, Rechnitzer Ignátné stb.

Leányok: Futó Teréz, Roscher Karolin, Roscher Mária, Kresser Anna, Zuffert Juliska, Schwartz Lenke, Kreis Boriska, Ruft Ludmilla, Mészáros Jozsefin, Weisz Etel, Mrász Emma, Klein Karolin, Sindtmayer Boriska, Morzsák Mária, Martinkovics Katalin, Neubauer Antonia, Weininger Teréz, Schiller nővérek, Rechnitzer nővérek stb.

— **Magszerzés.** Kiszöbön a tavasz. Itt az idő, hogy a gazdálkodó és kertészkedő közönség a szükséges magvakat már beszeresse. De honnan? Vidéki közönségünk rendszeren az utazó magházalókat szokta bevárni, kiktől aztán régi, csiraképtelen magot vesz, vagy pedig olyant, melyből egészen más növény kel ki, mint a minőt várt. Így a káposztamagból rendszeren vadrepreze, sárgarépából vadmurok lesz, a legszebb és legkedveltebb virágok, u. m. viola, őszi rózsza stb. között alig akad egy-egy szebb példány többnyire mind üresek, a takarmányrépamag többnyire akkor kezd csirázni, mikor a Mauthner-féle csillagjegyű répamagból kikelt növény már kapa alá fejlődött ki. Mindezeket tekintetbe véve, csak jó szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, mikor figyelmüket Mautner Odón budapesti udvari magkereskedő ezégre, mint általános elismert legmegbízhatóbb magbeszerzési forrásra felhívjuk és annak igénybevételét részünkről a legmelegebben ajánljuk, mert onnan feltétlenül csiraképes és olyan faj magot kapnak, mint a minőt rendelnek.

— **Dunakesz és Főth harez.** Vácson, márczius hó 5-én kezdődött a sorozás. E napra behívták a többi közt *Dunakesz és Főth* községek legényeit is a sorozásra s a legtöbb szülő elkísérte gyermekét. Szokás szerint mindnyájan jókedvűek voltak s a *Korona* vendéglőben telepedtek le. Délfelé azután kiderült, hogy Dunakeszről több fiu vált be katonának s ez a főthiáknak nem tetszett. Gyorsan összekülömböztek s ebből nagy verekedés lett. Ifjak, öregek küzdöttek egymás ellen s mire a esendőrség megérkezett, a hareznak *tizenegy súlyos sebesülte* volt. Tizenegy embert kórházba vittek, a esendőrség pedig több embert letartóztatott és be-kísérte a pestvidéki törvényszékhez.

— **A Rákospatak kiöntése.** A főváros külső területén nagy kárt okozott a Rákospatak, a mely a hirtelen olvadás és a több napos esőzés következtében erősen megdagadt s tegnap este kiöntött. A veszedelem a Szent László-uton támadt, a 95-ik számú Horvát-féle ház előtt a hol a patak víze átszakította az államasuti töltést és a saját gátját aztán ellepte az utca jobbol-

dali részét. — A házak a 95-ik számtól a 25-ig méter magasságban víz alá kerültek; a Telep-utczát, a Rákospatak-utczát és az Erzsébet királyné-utjának egy részét hasonlóképpen elárasztotta a víz. Mátrai VI. kerületi elüljáró, Heuffel építési igazgató, Szilágyi és Keleti fővárosi mérnökök ma reggel a veszedelem helyére siettek s intézkedtek a mentésről. Az elárasztott házakból kiköltöztették a lakókat, a szegényebbeket a főváros költségére. Segítségül hívták a tűzoltóságot, a rendőrséget és az utászokat. Fél század utász egy főhadnagy vezetésével tegnap dél óta a töltés kijavításán dolgozik. Késő este átszakította a víz a Szent László-ut baloldali részét védő gátat is. Éjjel fáklyafény mellett dolgoztak a katonák. A Rákospatak nagy veszedelmet okozott a X. kerület külső telkén, továbbá *Péczele, Rákos-Csabán és Rákos-Keresztúron*, a hol szintén kilépett medrétől selárasztotta a határt. Csabán még az országutat is elöntötte a víz és Péczele elsdrott egy hidat. A piszkos áradat, a mely egyre ömlik a Szent László-uti szakadáson, kerítések romjait, hídfákat, sőt megfuladt háziállatokat is hord a hátán, a mi azt bizonyítja, hogy a Rákos felső tolyásán nagyobb baj is volt. A patak a külső Váczi-uton is keresztül megy a *Danubius*-gyár közelében, a *Podvinecz* és *Heizler*-gyár mellett. A víz az országút alá épített alaguton folyik keresztül s az Ördögmalomnál a Dunába szakad. Ezt a rövid alagutat betömte a jégzajlás s a patak víze elárasztotta a Váczi-ut jobboldalát. Olyan mély tó képződött nagy darab területen, hogy a benne lévő fáknak csak a koronája látszik ki. A szomszédos gépgyárat a magas tűzfal védi az elárasztástól. Az alagut fala nem bírta ki a hatalmas nyomást s beszakadt, a mire a Váczi-ut jobboldalán vagy husz négyszög-méternyi területen besüppedt a föld s a villamos sinek a levegőben lógnak. E miatt a villamos vasuti közlekedést csak átszállással tarthatják fenn. Az uttest annyira megrom-galódott, hogy egy heti munka kell a kijavítására.

— **Pályázat.** Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye dunavecei járáshoz tartozó Dob nagyközségben a jegyzői állás megüresedett, s f. é. márczius hó 14-én fog választás útján betöltetni. A pályázati kérvények f. é. márczius hó 13-ig a dunavecei főszolgabírói hivatalban nyújtandók be. Javadalmazás: 800 korona évi fizetés. 3 k. hold szántó föld. 4 hold legelő, külsőkert, házi kert, természetben lakás. Anyakönyv-vezetésért 120 kor. stb.

— **Méhészek és méhkedvelők figyelmébe.** Az Országos Méhészeti Egyesület (Budapest, IX., Köztelek) újabb idő óta a következő kedvezményekben részesíti tagjait minden külön díjazás vagy provízió nélkül: Igen jutányos áron méhköpiüket, különféle méhészeti eszközöket, műlép-préseket, mézszárlító-edényeket és mézes üvegeket stb. közvetít — sőt kívánatra mézszárlító-edényeket ingyen ad kölesön. — A tagok méhtermelvényeit a lehető legjobb napiárban díjtalanul közvetíti, az eladási ár teljes biztosítása mellett. Méz- és mézszállítási ügyekben tanácsot és utbaigazítást ad, esetleg kívánatra a felszólaló érdekében a vasutaknál eljár. Kellő biztosíték mellett könyvtárából szak-könyveket kölcsönöz. A Méhészeti Kátét, melynek bolti ára 2 korona 34 fillér, 1 korona 34 fillérért adja bérmentve. Mindenféle méhészeti ügyekben utmutatással szolgál. Méhészeti vándor szaktanár kiküldése érdekében kívánatra illetékes helyen eljár. Mézelő fák és növények magvaiból ingyen küld, végül az egyesület szakközönségét a tagok ingyen kapják, még pedig havonta egy füzetet. A tagsági-díj évi 4 korona.

SPORT.

— **Alag.** Sportszempontról igen fontos nap volt márczius elseje, mert akkor történtek meg a nevezések a versenyév első nagyobb versenyére és ezzel megkezdődnek a kombinációk azok sorsát és eredményét illetőleg. Ilyen versenyek a Bécsben lefutandó Przed-wit handieaptól eltekintve a Rákosi díj és a Nagy Alagi akadályverseny. Bennünket a két utóbbi érdekel leginkább, mert azok a kies Alag versenyterén kerülnek döntésre; és pedig a 10,000 koronával díjazott Rákosi-díj a tavaszi meeting első napján e hó 31-én. — A 2400 m. távolságu gát. versenyhandi-

capra összesen 36 telivért neveztek be, köztük van *Sehrmöglich, May be, a szürke Redactor, a tavaly oly nagy formát mutató Valaki, Szabász, Rülka II, Bence, Da kommt sie, Parolin, Bärmikor és Avar II.*

A nagy alagi akadályverseny nevezései is kitűnően sikerültek, mert e 14,000 koronával díjazott 5000 m. távolságu handicapr 26 nevezés adatott le. A nevesebb telivérek köztük a következők: *Gaspilleur, May be, a mely tavaly e versenyben győzött is, Valaki, az elpusztíthatatlan öreg Csehi, Vendel, Ujjalu, Almariva és Parolin.*

Miután azonban e versenyek handicapok, sok függ a benevezettek kirott terhektől is, valamint attól, hogy a tél folyamán hogy teleltek át a kandidátusok; ép ez teszi érdekessé e versenyeket és ezzel megkezdődik a sportszezon, a mely 9 hónapig fogja a sportsmannokat izgalmaival foglalkoztatni.

IRODALOM.

***Mártonffy Imre újabb elbeszélései.** Az újpesti irodalmi termékek a magyar könyvpiac ritkaságai közé tartoznak. E ritkaságot szaporította Mártonffy Imre, az „Ujpesti Közlöny” főszerkesztője. „Ujabb elbeszélések” című köteténél, a mely most jelent meg s a melyről nemcsak kötelesség szerűen, hanem örömmel is emlékezünk meg. Mártonffy Imre, mint elbeszélő nem csupán erős vonásokkal, nem dolgozik — a mint mondani szokás — modern eszközökkel, az ő elbeszélő tehetsége azon ponton áll, a melyen az idealizmus a realizmussal érintkezik s épen azért se el nem keserít, se édes ábrándokba nem ringat, s mégis élvezetet nyújt olvasóinak. Ennek a kulcsa abban rejlik, hogy nem fárastja ki az elmét nagy szabású lélektani problémák megoldásával, hanem elbeszéléseinek alakjait a társadalmi osztályok azon egyéneiből választja ki, a kiknek eseményeit az emberek nem igen veszik észre, de azért mégis vagy komikusak, vagy tragikusak s az életnek épen olyan láncszemei, mint azok, a melyek feltűnést keltenek. Az „Ujabb elbeszélések” című kötet tizenkét elbeszélést tartalmaz s ezek közül az „Oda len már nem fáj semmi” című egymaga megérdemli, hogy a csinosan, százlappal terjedő kötetet mindenki megszeresse és olvassa. Az „Ujabb elbeszélések” ára 2 korona, s megrendelhető a szerzőnél: Ujpesten, Attila-utca 52. sz. a.

***Az állatok világa.** A Légrády testvérek kiadásában megjelenő nagy díszműnek 17-ik füzeté hagyta el a sajtót, a mi azt jelenti, az első kötet mihamar véget ér. A Méhely Lajos szerkesztésében, továbbá Chernel István, Csiki Ernő, Kohaut Lajos és dr. Rátz István közreműködése mellett megjelenő műnek e legutóbb közreadott füzetében a ezüstművészet felől szóló rész befejeződik s a menyét-félékről szóló szintén igen érdekes rész veszi kezdetét. Mint az eddig kiadott füzeteket, ugy ezt is szép szövegképek díszítik, a melyek a kitűnő szöveghez minden tekintetben hozzá illenek. Az állatok világát az olvasó közönség minden könyvkereskedés útján megkaphatja, valamint a Légrády testvérek könyvkiadó hivatalában (Váci-körút 78). Egy füzet ára 80 fillér. Az eddig megjelent füzetek szintén megszereshetők.

***Modern divatok.** Az emberi szellem széles, valósággal szomjazza az újságot. Nagy művészek élvezése után utjongva tapsol kisebb értékű fiataloknak. Régi hagyományok szentet sítette műformák megsértését genialis újításnak tartja. Egy mezőn használt stílussal szívesen kísérletezik más téren, a hol addig nem használták, mert nem oda való. Így szorította ki a modern dráma egyéni küzdelme a régi drámát, melyben az egyéni és a köz utközöttsége. Így ment ki divatból a könnyed és szellemes, finom francia operette, kénytelen lévén kitérni a durva, vaskos angol bohózat utjából s a szellem pattogásának helyét elfoglalták pattogó táncok. A zene, mely eddig kísérte a cselekményt, most vezet.

A legszélsőbb és legtulzóbb újítások csak látszólag oly újak és az emberi szellem nem igen produkálhat olyat, a minek előzménye ne volna az emberiség történetében. A zenei elemeknek most említett túlhatalmasodása megvolt már Görögországban. A secessió, alig olvasható modern betűk csak a régi, esetlenségükben szép fraktur-írás túlhaj-

tásai. Tiffany vázáin figyelmes szem meglátja az óskori vad népek rajzáinak motívumait. Az apahidai lelet kanecsoja formára, díszítésre finom, mint azok az újabb edények, a melyek díszítését dícséretképpen nevezük modernnek. Formára, hajlékonyságra, sugárságra kiállja a versenyt a legmodernebb alkotásokkal. Valóban, a világtörténet nem más, mint az emberiség eszméinek és az emberi kéz alkotásainak vissza-visszatérő megújodása, eltérésekkel, különböző alakokban, de nagyjában mindig ugyanannak maradvá.

Az emberi szellemnek történetét, eszméit, az emberi kéz alkotásait gazdag és színes képekben mutatja a Nagy Képes Világtörténet, a melynek most 93. és 94. füzeté hagyta el a sajtót. Ezekben van a híres és művészi apahidai kanecsonak rajza is. Az egész vállalat tizenkét kötetből fog állani, szerkesztője dr. Marczali Henrik akadémikus, a budapesti egyetem történettudomány tanára. A IV. kötetet dr. Borovszky Samu akadémikus, jónévű történetíró írja, dr. Goldziher Ignác európai hírű orientalisták társaságában. Az V. kötetet dr. Mika Sándor írta a legújabb kutatások nyomán. Egy kötet ára díszkötésben 16 kor., kapható füzeteként (a 60 fill.) és havi részletfizetésre is, a kiadó-társaságnál, Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaságnál, Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

***„Talpra Magyar”** cím alatt még e héten hagyja el a sajtót egy igen jeles szavalkönyv, a melyet a Szegedi Napló nyomdaja ad ki. A *tanítóknak*, a kik iskoláikban márczius 15-ki, avagy október 6-ki ünnepélyeket rendeztek, nemkülönben az egyesületek, a melyek a nemzeti ünnepeket, valamint Kosuth, Petőfi és a honvédhősök emléknapjait szavalkönyvek megtartásával ülték meg, gondot okozott a magyar költészetben, eme nagy halmaz nemzeti kincsében az alkalmas költemények keresése. Olykor egy esomó könyvet kellett drága pénzen vásárolni és azt átlapozni. Ezen a munkán könyvnyitani óhajtott a Szegedi Napló kiadója és a fenti cím alatt, az ilyen nemzeti ünnepekre alkalmas költemények gyűjteményét adta ki, a mely magában foglalja a magyar költészet remekeit. A könyvnek ára 2 korona bérmentve küldve, ha a pénzt előre beküldik a „Szegedi Napló” nyomdájának.

Szerkesztői üzenetek.

P. . . és H. . . uraknak. Helyben Ugyan kérem, mit akarnak azokkal a hamis számadatokkal és téves érvekkel? Egyetlen-egy pontban sínes igazuk. A vizlevezető eső darabonkint nem 1 ft 80 kr., hanem 2 ft, a könyökkel ellátott vascső darabja pedig 4 ft. A fakeret vasért nem 45-, hanem 85 kr. s a nagyobbakéit 1 ft 20 kr. fizettetik. Mind a három tárgyra nézve a *legelőszó* ajánlat szerint köttetett meg a szerződés. A nagy kölcsön visszafizetési idejét és feltételeit nem lehet az aszfalt költséggel kapcsolatba hozni, mert a képviselőtestületnek 1897. évi 3. számú határozata kimondta, hogy a háztulajdonosok ugyanolyan módozat mellett fizetik meg a községnek az aszfalt költséget, mint a község az aszfalt-társaságnak. Tessék a költségvetésnek azon tételét figyelemmel kíséreni, a melyek az aszfalt-járda fizetésére vonatkoznak, s tapasztalni fogják, hogy a bevételi összeg kisebb mint a kiadási összeg, a kettő közötti különbözet tehát községi pótdó által fedeztetik és így a földmunka s felülvizsgálati költséget nemcsak a háztulajdonosok, hanem a község is fizeti. És így tovább. Az igazsággal szemben nem ér az okvetlenkedés s a rágalmazás semmit. A fizetés kötelezettsége alól egyikkel sem lehet kibújni.

Sz. . . ny. Az illetőnek ebben a kérdésben sínes igazza. Hogy a községi közigazgatásnak minden szála a községi jegyzők kezében összpontosul, annak nem a községi jegyzők, hanem a községi törvény az oka, s ez az összpontosítás legilletékesebb helyen nyert információink szerint valószínűleg még nagyobb mérvű lesz, ha a közigazgatást reformálják, mint eddig volt. Ujpest község előjáróságának van összesen 59 alkalmazottja. Ebből 37 választott, s így csak 22 az ideiglenesen alkalmazott. Ez adatokkal szemben vakmerőség azt állítani, hogy a község főjegyzője, töle függő, ideiglenesen alkalmazott egyénnel veszi magát körül.

280. végreh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az újpesti kir. járásbírósnak 1900. évi V. 1576 5. sz. végzése folytán **dr. Radványi Manó** ügyvéd által képviselt **Fürst Jakab** és fiait felperes részére **Mayer Kálmán** alperes ellen 280 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 744 kor. becsült ingóságokra az újpesti kir. járásbírósnak V.

fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Löwy-utca 2. sz. a. házban** alperes lakásán leendő megtartása határidőül 1901. évi márczius hó **13. napján délután 5 órája** kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztászik.

Kelt Ujpesten, 1901. évi február hó 26. napján.

Polgár

kir. bir. végrehajtó.

9553. sz. tk. 900.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az újpesti kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Kis-szentmiklósi községi hitelszövetkezet** végrehajtónak **N. Matuz István** elleni 5600 korona tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék az újpesti kir. járásbírósnak területén **Rákospalotán, Fő-ut 19. sz. a. fekvő és a rákospalotai 587. sz. betétben** írt A 1 sorsz. ingatlanok **N. Matuz István** nevében álló felerészére 2689 korona kiküldtési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi márczius hó 26-ik napjának délelőtt 10 órája Rákospalota községéhez** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldtési áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 268 kor. 90 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzette árfolyammal számított és az óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál eléleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujpest, 1900. évi december 27-én a kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság.

Keserű

kir. albíró

Meghívó.

Az „Ujpesti kereskedők és szatócsok áru-termelési szövetkezet” 1901. évi márczius hó 17-én (vasárnap) d. u. 3 órákor tartja saját helyiségében (Arpad-ut és Erzsébet-u. sarok.)

II. évi rendes közgyűlését.

melyre a t. üzletreszesek az alapszabályok 15. §-ának 5. bekezdése alapján azzal a hozzáadással hivatnak meg, hogy ezen másodizben összehívott közgyűlés a megjelenők számára való tekintet nélkül határozatképes lesz.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a lefolyt üzletéről, a mérleg- és eredmény-számla előterjesztése, a nyermény hovatartozása feletti határozathozatal és a felmentvény megadása.

2. Sorsolás útján kilépett 8 választmány tag választása.

3. Esetleges indítványok.

Kelt Ujpesten, 1901. márczius 3-án.

Az elnökség.

Értesítés.

Alulírott vagyok bátor magamat a n. é. község b. figyelmébe ajánlani mint kitüntetett női szabónő, ki jó munkákat különböző árban készít, n. m.: **egy díszes szövet nőt ruhát 6 koronáért, egyszerű carton ruhát 3 koronáért, egy díszes nyári ruhát 4 koronáért**, miért a n. é. község becses pártfogását kérem, maradtam tisztelettel

Sáfránovics Anna

Ujpest, fő-utca 36. sz. ajtó 10.